



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 21. Imperatoris de Papa querelæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Romanos renovata, in qua pro Ecclesia Sæcul. XIII.
A.C. 1239.
tam large profudimus opes nostras, & nos
ipfos ita exposuimus, ut omnem de nobis
suspicionem malam extinctam crederemus.
Longius progressi, sponte nos Papæ præsen-
tes stitimus una cum dilecto filio nostro
Conrado electo Rege Romanorum, ac Regni
Hierosolymitani hærede, qui nobis instar
unici filii tunc erat, cum frater ejus in nos
insurrexisset. Nec dubitavimus illum Pa-
pæ in obsidem nostræ cum Ecclesia reconcilia-
tionis offerre: cumque Papa & tota ejus
Aula bonæ voluntatis specimina nobis da-
ret, controversias, quæ tum nobis cum Lom-
bardis, tum civibus Ptolemaidis cum or-
dine Nobilium intercesserant, illius judicio
plane relinquendas censuimus. Ita de pro-
spero rerum nostrarum exitu confidentes, Ec-
clesiæ subsidio alacres venimus cum nume-
roso exercitu e Germania Italiaque magnis
sumptibus collecto, nec ab expeditione nostra
prius destitimus, quam Ecclesiæ suam liber-
tatem Romæ oppressam, & foris terras ini-
que ademptas redderemus.

§. XXI.

Imperatoris de Papa querelæ.

Audite jam, qualem nobis gratiam Chri-
sti Vicarius pro talibus obsequiis retu-
lerit! Primo ad negotium transmarinum
quod attinet, quæcumque Archiepiscopus Ra-
vennas,

Sæcul. XIII. A.C. 1239. *vennas, Nuncius Apostolicus secundum præcepta sibi tradita constituerat, ut nos in pristinam possessionem nostrorum jurium ad Regnum Hierosolymitanum mitteret, ex adventu Archiepiscopi Cæsarensis omnino destructa fuere non expectato Nuncio, vel nostra ad Aulam Romanam legatione, aut longiore spatio, quam quod ad numerandos aureos Byzantinos Papæ allatos necessarium erat. Quantum ad res Italicæ spectat, tantum aberat, ut eas secundum promissionem suam in modum nobis & Imperio honorificum componeret, ut nulla precum nostrarum ratione habita nec nostros revocaret hostes, qui in Lombardia & in Hetruria subiectos nobis ac fidos cives expilabant, nec copias in usum Ecclesiæ comparatas illuc ducendi potestatem nobis faceret. Denique Papam rationibus nostris pacique Italicæ faventem habendi spe perditâ, ad arma conversi, accivimus militem, quem in Germania conducere Henrici filii nostri seditio nec compulerat. Id edoctus Papa per litteras, ne Italiam armati intraremus, prohibuit, auxilii Terræ sacre ferendi causa indicias esse inducias causatus, cum tamen eodem die, quo induciæ promulgatæ sunt, nos orasset, ut in sui gratiam contra Romanos moveremus. Addebat eadem in epistola, Lombardicum negotium suo arbitrio sine ulla conditione permittendum esse. At quia nec sententia nostri consilii, nec præteritorum ex-*
perim-

perientia id nobis suadebat, ille alia utens ar-
 te, Episcopum Prænestinum ad nos misit, quem in litteris suis tanquam virum san-
 ctum nobis commendabat, qui tamen Pla-
 centiam nobis parentem ad Mediolanensium
 factionem reduxit, & per quem Papa se
 corrupturum fidem civium nobis subditorum,
 ac nostros in Italia progressus cohibitorum
 confidebat. Hac spe abrupta, vastitatem per
 arma nostra rebellium agris illatam videns,
 litteras ac Legatos in Imperium, totum-
 que per orbem misit, ut quos posset, omnes
 ab obedientia, & amicitia erga nos sua aver-
 teret. Quo comperto, vincere bono malum
 etiamnum volentes, ad Sedem Apostolicam
 Legatos misimus, nempe Berardum Archi-
 episcopum Panormitanum, Episcopos Flo-
 rentiolanum ac Rhegiensem, Magistrum Thad-
 dæum * Sueffum magnæ curiæ nostræ Ju-
 dicem, ac Rogerium ** Porcastrellium, sacel-
 lo nostro Præfectum. Hanc Cæsar lega-
 tionem ad Papam misit Anagninæ commo-
 rantem mense Augusto 1238.

Sæcul. XIII.
 A.C. 1239.

v. Ital. Sac.
 to. 8. p. 407.

* de Sueffe
 ** de Porca-
 Ric. S. Ger.
 p. 29.

Fridericus in litteris ita pergit: Pa-
 pa, quæ Legati proposuerant, ex consilio
 Cardinalium rata habuit, ac redeuntibus Ar-
 chiepiscopum Messanensem adjunxit, pro-
 gressuum nostrorum impedimenta se ubique
 sublaturum pollicitus. Id totum demon-
 strant omnium horum Præsulum litteræ. Sed
 antequam Legati nostri ac ejus Nuncius
 ab aula Romana tridui itinere abessent, in

sæcul. XIII.

A.C. 1239.

Lombardiam Gregorium Montelongium cum Legati munere misit, qui postea Mantuanos, cæterosque servitiis nostris addictos evertere conatus est. Præterea ad quosdam Italicae, Germanicaeque Præfules in aula nostra agentes misit litteras, maculandæ famæ nostræ idoneas, certaue puncta continentibus, singulariter de existimatis Ecclesiarum Siciliae vexationibus, de quibus admoneri nos per hos Præfules volebat. Hæc puncta omnia cum responsis nostris in forma justissimæ authoritatis ac fidei vobis mittimus. Rem totam & singula rei capita Optimatibus, Præsulibus, multisque diversorum Ordinum Religiosis exposuimus, quos tanta Papæ levitas in ruborem dedit; & tamen ex eorum consilio Archiepiscopum Panormitanum, Thaddæum, ac Rogerium Legatos nostros, cum Oratoribus civitatum nobis fidelium ad Papam remisimus, cui nostro nomine declararunt, nos ad omnem satisfactionem ipsi sine mora præstandam paratos esse.

At furorem propterea non ponens, cum Legatos nostros talibus pacis consiliis instructos unius tantum diei itinere Roma abesse sciret, propere ac præter morem Ecclesie Dominica Palmarum primum dein die Cænce Domini sacra contra nos sententiam pronunciavit, per quam, ut dici audivimus, nos ab Ecclesie corpore segregavit ex consilio quorundam Cardinalium Lombardo-

rum

rum, quamvis sanior reliquorum pars ob-
 sisteret. Et per satellites suos pauperum
 damno conductos Legatis nostris, qui jam ad-
 venerant, aditum præcluserit, ne rationes no-
 stras proponerent, ac innocentiam nostram
 demonstrarent. Quamvis autem, peculia-
 res rationes nostras & Papæ dedecus si spe-
 ctemus, hic agendi modus in rem nostram
 sit; haud parum tamen nos affligit, dum Ec-
 clesie communis matris nostræ honori con-
 sultum volumus. Sed neque credimus, il-
 lum nobis potuisse jus nostrum tribuere, etsi
 nobis injuriam facere potuerit: nam eum non
 agnoscimus Judicem nostrum, cum se jam
 nostrum hostem capitalem professus esset, ci-
 vibus in nos seditiosis, ac Imperii hostibus
 publice favendo. Immo indignum, qui au-
 thoritatem Pontificiam exerceret, se reddidit
 protegendo Mediolanum, cujus maximam
 partem hæretici incolunt, ut idoneis autho-
 ribus compertum habemus.

Declaramus etiam, pro Christi Vicario
 non habendum esse hominem, qui, cum se-
 cundum Ecclesie disciplinam non nisi post
 maturam deliberationem consultis Cardina-
 libus solutiones a legibus facere deberet,
 illas suamet manu scriptas & obsignatas
 in conclavi suo clanculum vendit. Insuper
 prævaricatio est, quod Nobiles Romanos
 quosdam sibi addictos, nobis insensos red-
 dere conetur, nec pecuniis solum, sed & arci-
 bus ac terris donet, patrimonium Ecclesie

Sæcul. XIII.
 A.C. 1220.

Sæcul. XIII. Romance, cujus defensor sumus, dissipans.
 A. C. 1239. Nemo igitur miretur, si sententiam talis Judicis negligamus, non per contemptum Pontificæ dignitatis, cui parere Christiani omnes & nos præ aliis debemus, sed ob vitium viri, qui tanto honore indignum se reddidit. Atque ut universi Principes Christiani non impotente nos in Papam animo, sed recta intentione ferri intelligant, Sanctæ Ecclesiæ Romanæ Cardinales per sanguinem JESU Christi & per divinum judicium obtestamur, ut concilium generale, eoque Legati nostri cæterorumque Principum convocentur; quorum in præsentia præsentibus & ipsi hæc omnia, quæ diximus, plana faciemus. Quacunque cura conscientiam nostram perscrutemur, nobis occurrit nihil, quod hanc Papæ vexationem nobis accire potuerit, nisi quod indecorum fore duxerimus, si cum eo de nepte sua Henrico filio nostro naturali, modo Turrium & Galluræ in Sardinia Regi, nuptiis jungenda ageremus.

Vos itaque, Reges ac Principes terræ, vos non mei tantum sed & Ecclesiæ commiseratio tangat. Injuriam, quæ mihi facta est, vobis illatam credite: afferte aquas ad extinguendum ignem vestra in vicinia accensum! Simile vobis discrimen imminet: videntur reliqui Principes haud ægre deprimi posse, quando Imperator obteritur, qui ictus eis intortatos excipere debet. Oramus proin, ut nobis auxilio veniatis:
 non

non quod propulsandæ injuriæ impares si-
mus, sed ut orbi universo constet, profa-
norum Principum vel uno impetito to-
tius corporis honorem lædi. Epistola da-
ta est Tarvisii 20 Aprilis.

Sæcul. XIII.
A. C. 1239.

§. XXII.

Responsum ad Papæ querimonias.

Missa simul ad Papæ querelas respon-
sio est alia epistola fusa, ad Papam
Würzburgensis, Wormatiensis, Vercel-
lensis, & Parmensis Episcoporum nomi-
ne anno præterito durante reconciliatio-
nis cum Papa negotio scripta, & respon-
sum ad puncta continens, de quibus is
Imperatorem per illos Præsules admone-
ri volebat. *Hæc illi exposuimus, ajebant, Sup. §. 1.*
Et spe nostra multo submissiorem inveni-
mus. Archiepiscopi Panormitanus & Mes-
sanensis cum Episcopis Cremonensi, Lau-
dano, Novariensi, & Mutinensi præsentis
erant: complures etiam Fratres Prædica-
tores Minoresque illuc vocaveramus. Im-
perator ad omnia plene ac distincte respon-
dit, ut sequitur. Puncta quatuordecim a
Papa missa, ac vix non eadem, quæ dein
litteræ proscriptionis exhibebant, cum
Imperatoris ad singula responsis percen-
sentur.

ap. Matth.
Paris. p. 417

Punctum I. Ecclesiæ Montis Rega-
lis, Cephælædis, Catanæ, ac Scyllacei,
X 5 cum